

Józef Mączka

Cieniom poległych

Niepodległość i Pamięć 23/2 (54), 304

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cieniom poległych

(Nieznany grobom na falach topieli)

Czekałaś ty ich – o ziemio – w tęsknocie
łąk nieobesztych i lasów, i wód,
że przyjdą w krwawej ran swoich spiekocie
spełnić ostatni – życiotwórczy cud!

Czekałaś ty ich przez wieki, o ziemio,
w ponurym smutku twych jezior i błot –
że krew swą młodą w twych kwiatach rozplenią
i orlich skrzydeł przypomną ci lot!

Czekałaś długo... i byłaś spragniona
ich białych kości rozrzuconych na wał...
iżesz jest słaba – i nie utwierdzona
ni gór zaporą, ni granitem skał!

I położyli swe ciała na głębie
kresowych jezior – i legli jak gład,
stawiając kamiennym męstwem zrąb na zrębie,
fundament mocy ofiarnej – bez skaz!

I są jak słupy graniczne z kamienia,
z bezcennych kruszców, wbijane do dna –
na których przyszłe wieków pokolenia
stawiają gród Mocy – przeciw wrotom Zła!

Zwłok ich nie płaczą kurhany ni groby –
spokojnym blaskiem słoneczna toń łśni,
bowiem na szlaku ich nie masz żałoby,
jeno jest tryumf zmartwychwstałych dni!!!...

Hulewicze, dnia 18 X 1915

Józef Mączka, Cieniom poległych